

Ignacy Sieradzki

"Leśmian i drugie pokolenie symbolistów rosyjskich", Bochelle Stone, "Pamiętnik Literacki" R.63 (1972) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/46, 148

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) STONE Rochelle: Leśmian i drugie pokolenie symbolistów rosyjskich. Przeł. I. Sieradzki. "Pamiętnik Literacki". R. 63:1972 nr 2, s. 19-50.

Punktem wyjścia rozprawy jest teza, że poezja Leśmiana silniej wiąże się z literaturą rosyjską niż polską. Na podstawie bardzo obszernego materiału biograficznego i literackiego autorka dokonuje porównania Leśmiana z ozołowymi symbolistami rosyjskimi, Biełym i Iwanowem. Podobieństw dopatruje się głównie w sferze poglądów na poezję (pojmowanie symbolizmu jako postawy historiozoficznej, upatrywanie genezy sztuki poetyckiej w mitotwórstwie) i poglądów filozoficznych (mystycyzm, uleganie wpływom nietzscheanizmu), a mniej w dziedzinie sztuki poetyckiej (rola symbolu, rytmu i muzyki, podejmowanie tych samych tematów). Od Rosjan różni Leśmiana świeckość jego ideologii poetyckiej i harmonia między tą ideologią a praktyką poetycką i drogą życiową oraz osamotnienie twórcze (brak ruchu symbolistycznego w literaturze polskiej).

BP/46/31

I.S.

(I) GRACIOTTI Sante: Utopia w dziełach Ignacego Krasickiego. "Przegląd Humanistyczny" R. 16:1972, nr 4, s. 1-16.

Po omówieniu kwestii utopii Krasickiego w pracy Romana Wołoszyńskiego "Ignacy Krasicki. Utopia i rzeczywistość" (1971) autor rozważa pojęcie utopii, dzieląc ją na utopię czystą, ideologiczną i utopię literacką. Krasicki uprawia utopię literacką (wykazującą silny wpływ rzeczywistości), propagując: powrót do natury, zerwanie z cywilizacją i techniką, równość stanową i wolność, pokój i rozwiązywanie konfliktów przy pomocy rozumu, oświatę i kulturę, wreszcie moralność i cnotę, prowadzące do szczęśliwości ogólnej. Utopię Krasickiego należy, zdaniem autora, uważać za postępową, gdyż zmierza on do wprowadzenia ładu w istniejącej rzeczywistości, nawołuje do poszanowania praw człowieka, oscylując między czasami Kazimierza Wielkiego - króla chłopów, a oświeceniowym obozem reform.

BP/46/32

D.Ś.